

[Arentoft]

små titler, eller hvad der nu ellers står på en sådan postliste, at bore i sagen og sige: hvad er nu det for noget? – og vi vil gerne se den dér sag for at se, om der er noget kød på den! Jeg er enig med hr. Bjørn Elmquist, der sagde, at det ikke skulle ende i kværlanteri.

En anden ting er offentliggørelse af ansøgers navne. Dér er jeg sådan set meget bekymret. Jeg tror, det var den konservative ordfører, der var inde på, at der er mange, der i uopsagt stilling søger stilling og derfor ikke er interesseret i at få deres navne frem. Der står i bemærkningerne til lovforslaget om offentlighed på side 17, at man kan selvfølgelig anmode om, at éns navn ikke bliver offentliggjort, men så står der:

»Ansøgeren har imidlertid ikke noget krav på, at et diskretionsforbehold imødekommes, idet dette må afgøres af ansættelsesmyndigheden efter et skøn i det enkelte tilfælde.«

Det er jeg meget bekymret ved. Og lidt længere henne står der:

»For den, der selv er ansøger, er der tale om en ubetinget ret til at få udleveret en ansøgerliste.«

Jeg mener ikke, at det er en ubetinget ret.

Men det er noget af det, der skal arbejdes med i udvalget. Når flere ordførere har været inde på det, er det selvfølgelig, fordi det er noget af det væsentlige.

Den sidste lille bemærkning, jeg har, er til kapitel 3 i lovforslaget om offentlighed, til §§ 9, 12 og 15 om begrænsning i aktindsigten, og dér ved jeg ikke, om det skulle understreges lidt tydeligere. Der står i § 15, at »det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til

- 1) statens sikkerhed eller rigets forsvar,
- 2) rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner.«

Dér synes jeg nemlig, at vi bl.a. herinde efterhånden er ved at komme lidt for vidt med både spørgsmål og debatter og ønske om aktindsigt fra visse partiers side på netop området omkring statens sikkerhed og rigets forsvar.

Det er også noget af det, vi gerne vil have lov at se lidt nærmere på i udvalget, men jeg kan altså tilsige en positiv støtte til begge lovforslag.

Lenger (VS):

Jeg vil først sige noget om forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Nogen epokegørende lov er der ikke tale om. Der sker en række småændringer, få i positiv retning, flere i negativ retning, og især bliver loven om offentlighed i forvaltningen lige så uanvendelig for beboerne, som den hidtil har været.

Rundt omkring i kommunerne og i centraladministrationen med for den sags skyld sidder de på rad og række, de små konger, der regerer, som havde de skødet til forvaltningen liggende hjemme under hovedpudden. Det er stærke modstandere, som beboere ofte er oppe imod, når de vil følge med i, hvad der sker i de offentlige forvaltninger, som de selv finansierer, og som de selv er en slags arbejdsgivere for. Jeg gad nok vide, hvad en privat arbejdsgiver ville sige, hvis man indførte tilsvarende begrænsninger i, hvad han kunne få oplyst om forholdene i sit eget firma.

En af begrænsningerne er, at man som udgangspunkt skal angive meget præcist, hvilken sag og hvilke sagsakter man ønsker at se, for at man kan få aktindsigt. Når man samtidig mange gange ikke har mulighed for at vide, om der overhovedet er en sag, og når det kan være svært at angive præcise aktstykker, som man ikke kan vide eksisterer, så bliver det vanskeligere for beboerne, end det er i forvejen.

Postlister som foreslået i loven er i denne forbindelse en god ting, men det er jo udelukkende tænkt som et forsøg i et begrænset antal forvaltninger, og nogen sikker hjælp er det ikke.

På dette som på utallige andre af lovens områder er det op til justitsministeren og andre ministre gennem bemyndigelser at fastlægge det nærmere indhold. Det har vi ingen tillid til, for alle erfaringer med den hidtidige lov viser, at offentlighedsloven altid fortolkes indskrænkende, når der forekommer tvivl.

Det gælder f.eks. i forhold til bestemmelserne på miljøområdet, der står i denne lov, men i næsten ordret gentagelse af miljøbeskyttelsesloven. Nu foreslår ministeren en udvidelse i undtagelsesbestemmelserne. Ud over tekniske forhold, driftsforhold og forretningsmæssige forhold skal der stå »eller lignende« om de ting, som man ikke kan få